

ממלכת הרשב"י

גירסת
הזוהר העולמי

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

תקנון תשס"ו

ק"ג

דף לט ע"א

(דף לט ע"א) שבתות הא מ"ט (נ"א דמטטרו"ן), דאינון מ"ט אנפין טהור, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דבהון אתדפיאת שכינתא תתאה לגבי בעלה, במקנה דילה, דאיהו מקנה ישראל יהו"ה, ואיהו שיעור קומה, דהכי אינון אתוון המקנה קומה, ואינון ס סתימא ברוא דא, דתשע נקודין לכל סטר, בנקודה דאמצעייתא אשתלימו לארבעים סאין, איהו שיעורא דמקנה, דביה אתדפיאת אתתא לבעלה.

וקדם דאתדפיאת, צריך למנאה שבועה יומין דדכיו, לאשלמא בהון מ"ט פנים דכיו דאורייתא, ובהון אתחברת אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה ביומא דשבועות, דאינון הו פרעופין דאדם, וחיבורא דתרוניהו רח"ם, דאיהו רמ"ח פקודין דעשה, ורוא דמלה (שמות יג ב) קדש לי כל בכר פטר כל רחם, בהאי חיבורא דשבועות מתקרבין כל פקודין דעשה, בעצמים בבטן המלאה (קהלת יא ה).

ובהו זמנא, כל אינון אברין מקבלין על ידי צנורין דא מן דא, הדא הוא דכתיב (שמות כו ה) מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכד אינון מקבלין, כל ספיראן מקבלין דא מן דא, ומלאכין לתתא מקבלין דין מן דין, פמה דאת אמר ומקבלין דין מן דין, וכל חד וחד יחיד רשו לחבריה, לאעלא בתחומא דחבריה, פמה דאת אמר ונותנין רשות זה לזה.

ומאן גרים דא, ישראל כד מקבלין דא מן דא, בין באורייתא בין בממונא, גרמין לקבלא לעילא דא מן דא, ולאשפעא דא לדא, וכלא על ידי צנורין, הדא הוא דכתיב (תהלים מב ח) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה וגומה, ומאי אמרי דא לדא, אבע מימיה. קול שני ריעים אני שומע.

ואינון לקבליהו תרין שפון דאתקרון אפיקי מים, ומאן ניהו נצח ויהוה, דאתקרון שבתות המים, ותרוניהו אתשקין על ידא דצנורא דאיהו עמודא דאמצעייתא דכליל פלא, ואיהו ברית דכלילן ביה כל אברין דגופא, כל צנורין אינון אתשקין מן את ו', דאיהו נהר דנגיד ונפיק מעדן, ואיהו צנור דנפיק ממענא דמא דאיהו י', ומניה אתפשטא ה' דאיהו ים עלאה.

ותא חזי תשע נקודין אינון מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלהו אתקריאו צנורין ומפועין לאתוון, דאינון כלילן בקרקע, דאיהו שכינתא תתאה, דאתקריאת ג"ן, כלילא מתלת וחמשין סדרין דאורייתא, ועלה אתמר גן נעול אחתי כלה, גל נעול מעין חתום, חתום ודאי, בגין דאיהו בתולה ואיש לא ידעה, ואיהו חכמת שלמה, דעלה אתמר (מלכים א ה ו) ותרב חכמת שלמה, אתרביאת מפל שקיו דכל ספירה וספירה, על ידא דהווא צנורא דאיהו ו', עד דמטיאת להווא מפועא עלאה דאיהו י' עלאה חכמת כל בני קדם, ובהווא זמנא אתעבדת איהי תגא ברישא דאת ו'.

ותא חזי, שכינתא תתאה כד איהו אתשקיא מן נקודין, אתקרי תר"ק חל"ם שור"ק, למאן להווא צנור דאיהו ו', דכלילן שית צנורין, דכלהון משית אתוון, דאינון אבגית"ץ וכו', שית צנורין אינון דתליין מניה, ואיהו כליל שית אחרנין, וכלהו סלקין למ"ב, אתקריאת תר"ק חל"ם שור"ק דהווא צנור, פגוונא דא ו'.

והכי אתקריאת לגבי י', והכי לגבי ה', ורזא דמלה אני ראשון ואני אחרון וכו', ולזמנין איחי עטרה
על רישא דאת ו', פגוונא דא ורזא דמלה נוטה שמים פיריעה, ודא רזא דרישא דאת א, ולזמנין
נחית תחותי פגוונא דא קמ"ץ, בד סלקא על רישא אתקריאת תגא זרק"א, בההוא זמנא אתמר
ביה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, ואתקריאת חל"ם, וכד נחתת תחותיה אתקריאת חיר"ק,
ואיחי (דף לט ע"ב) לח"ם, והכי איחו חל"ם בהפוך אתוון לח"ם, ודא איחו לחם אפירים אכל איש
(תהלים עח כה), דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, מסטרא דחכמה אתקריאת חל"ם,
ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקרי שור"ק, כמה דאת אמר (ירמיהו ג כא) ואנכי נטעתיך שור"ק
פלה זרע אמת, ההוא דאתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת ליעקב, מסטרא דיליה אתקריאת חר"ק,
ובהפוך אתוון חק"ר, ובגינה אתמר (איוב יא ז) תחקר אלוה תמצא, ואיחי קרח הנזרא, דאיחו שפא
תליתאה דצלוחתא, דאתמר ביה הא"ל הגדול הגבור והנזרא, הנזרא איחו עמודא דאמצעייתא.
ושור"ק איחו טמיר וגניז, מסטרא דצדיק דאיחו ברית, אור גנוז. דאיחו ר"ז פחושפן אור, כמה
דאוקמוהו מארי מתניתין, אור זרוע לצדיק, ודא הוא אור הגנוז לצדיקיא, דחמש אור דלעילא
מניה פלהון אינון פאתגלייא.

ומאי ניהו, תלת אור סגו"ל, ותריין אור שב"א, בד סלקא על גרפייהו דתריין נקודין דאינון שב"א,
אתעבידת שור"ק, ורזא דמלה (שיר ב ה) סמכוני באשיות, וכד נחתת איחי תחות צר"י אתעבידת
סגו"ל ועליהו אתמר רפדוני בתפוחים, ומאי ניהו אלין אשיות, אינון תרי אשיות, דאינון איש
ואשה, אשא חוורא, ואשא סומקא, דתמן אב ואם, דאינון י"ה, ואינון אנפי דינא ואנפוי דרחמי.
אמאי בעאת לאסתמכא תמן, בגין דאינון תריין גוונין דשושנה, חנור וסומק, רחמי ודינא, דאינון
חסד וגבורה, ותמן ריחא דשושנה, ודא איחו עמודא דאמצעייתא, ובגין דארתת ביה, אמרת
סמכוני באשיות, וביה אתעבידת סגו"ל, בד נחתא רפדוני בתפוחים, אלין אינון תרי סמכי
קשוט, דאינון חנור וסומק, ובגין דארתת באת ו' דאיחי בברית, אמרת רפדוני בתפוחים.

וכד אתחברת ביה אתעבידת סגו"ל, מה דהו צר"י אתעביד ציר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז)
ויצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה וגומר, ויצמח יהו"ה אלהים מן האדמה פל
עץ נחמד למראה וגומר, דא צדיק איחו עץ פרי עושה פרי למינו, ובהאי אתר איחו רחמימו דילה
פחפורא ויחודא דבעלה, ובגין דא אמרת (שיר ב ה) פי חולת אהבה אני.

וכד ישראל האבין בברית מילה, אתפסיק נביעו דנקודין מאתוון, דכלילין בשכינתא תתאה,
ואשתארת יבשה, בההוא זמנא מה פתיב בשור"ק חיר"ק, שרקו ויחרקו שן אמרו פלענו (איכה ב
ט), קמין פתי"ח דא סגיר ודא פתח, אלין תריין אינון דסגריין ופתחין מבויעין דאינון נקודין, לגבי
אתוון, ואת ו' בד איחו נטוי על רישי אתוון עלאין אתקרי רפ"ה, וכד איחו במציעו דאתוון
אתקרי דג"ש, אתוון אלין אינון חיוון, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא ברג"ש
ושוב ברפ"ה.

ממלכת הרשב"י

גירסת
הזוהר העולמי

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

תקונא תשס"ו

קטו

דף לט ע"ב

בתריז דאתון דאינון תלזין במחשבה, דאינון פגוונא דתגין, נקודין תלזין בדבורא, אתון תלזין
בעובדא, שבע זינין אינון פגוונא דא י"ו איהו ז', לא צריכין תגין, דאינון אתון אתקרון תגין
פגוונא דא יהו"ה.

תגין תלזין במחשבה דלפא ומוחא, נקודין בדבורא דפומא, אתון בעובדא דאכרין, ומאלין
נקודין וטעמי ואתון, עביד ההוא סתים וגני פרסיא טמירא עלאה, ועליה אתמר (איכה ה יט)
אתה יהו"ה לעולם תשב וכו', מאי אתה, ההוא דאתמר ביה (ישעיהו כה א) יהו"ה אלה"י אתה
ארוממה, בההוא דאתמר ביה (חבקוק ג ו) רום ידיהו נשא, ובגניניה אתמר למי נושאין פפים לרום
השמים, הדא הוא דכתיב רום ידיהו נשא, ומאי ניהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו חכמה כ"ח
מ"ה, ועליה אתמר

